

Den ærede Ordfører omtalte dernæst Lovforslagets § 13, i Anledning af hvilken der har været forhandlet om den Ændring, jeg har foretaget i Kommissionsforslaget, idet jeg i Stedet for efter dette at lade det være Politivrighedens Sag paa det Sted, hvor Synet er foretaget, at føre Opsyn med, at Fristen for et nyt Syn ikke bliver overskreden, har henlagt dette Opsyn til „Politivrigheden paa Skibets Hjemsted“. Dette er sket i Overensstemmelse med en Henstilling fra Justitsministeriet, i øvrigt paa den Tid da det ærede 2det kongevalgte Medlem (Goos) var Justitsminister. Justitsministeriet gjorde opmærksom paa, at der maatte kunne findes en simplere og lettere Ordning af dette Forhold end foreslaaet af Kommissionen. Det hedder i Ministeriets Skrivelse: „For at simplificere Ordningen af den Politiet paa lagte Tilsynspligt med, at de paagældende Skibe blive synede, og for saaledes navnlig at kunne undgaa den dobbelte Protokollation af alle Synsforretninger, som foreskrives i Udkastet til Bekendtgørelser om Synsprotokollen, henstilles det at lægge Tilsynet udelukkende til Skibets Hjemsteds Politivrighed.“ Det vil altsaa sige, at det kun er Politiet paa Skibets Hjemsted, der fører Lister over de der hjemmehørende Skibe; naar Synet er foretaget et andet Sted, skal man altsaa ikke ogsaa der, saaledes som foreslaaet af Kommissionen, føre Protokol over Skibet og Tilsyn med det i Fremtiden, men har kun at afsende Beskrivelse af den foretagne Synsforretning til Øvrigheden paa Skibets Hjemsted, som indregistrerer det afholdte Syn og har Pligt til at føre Tilsyn med, at det næste Syn bliver afholdt inden for den i Løven foreskrevne Frist. Man undgaar herved den dobbelte Protokollation og et Arbejde, som formentlig ingen Nytte vilde være til.

I Betænkningen omtales dernæst Ændringsforslaget Nr. 26 til § 31 angaaende denne Paragrafs Forklaring af, hvad der skal forstaaes ved Farten paa fremmede Verdensdele. I § 31 staar der: „under Fart paa fremmede Verdensdele er Farten paa disses Kyster ved Middelhavet og det sorte Hav ikke indbefattet“. Dette er ordlydende med, hvad der staar i Sø næringsloven. De forskellige Bestemmelser i Sø næringsloven, som angaa Farten paa fremmede Verdensdele, gælde ikke over for den Part af de to fremmede Verdensdeles Kyster, som støde op til Middelhavet og det sorte Hav. Naar denne Bestemmelse er optagen her, er det altsaa ganske tilsvarende til, hvad der herom staar i Sø næringsloven.

Imidlertid forandres der intet heri Løven, ved, at denne Bestemmelse gaar ud, og det ærede Udvalg har altsaa rigtig set, at den er overflødig. Fremmede Verdensdele nævnes nemlig kun i § 8, idet der her findes en Bestemmelse om, at der i Farten paa fremmede Verdensdele skal være to Maskinmestre af anden Klasse, men samtidig staar der, at det samme gælder for Farten paa Middelhavet. En Bestemmelse om, at i visse Sø næringsforhold regnes Afrikas Kyst ved Middelhavet ikke til fremmed Verdensdel, vilde saaledes ikke her faa nogen Betydning og er overflødig.

Der er dernæst i Betænkningen omtalt nogle andre Spørgsmaal, der have været under Forhandling i Udvalget. Først vedrørende de i Lovforslaget stadig forekommende Ord „Skib“ og „Fartøj“ eller „Skib eller Fartøj“. Jeg skal ikke nægte, at under den fortsatte Behandling af denne Lov vaagnede hos mig Ønsket om at komme bort fra denne stadig Gentagen af disse Ord. Det var mig ikke klart, hvorfor det skulde være nødvendigt stadig at hægte dette Udtryk „og Fartøj“ til. I Betænkningen er der givet en Forklaring af, hvad Skib er, og hvad Ordet Fartøj betyder. Men det viser sig ogsaa i den her forsøgte Forklaring, at de to Benævnelser glide saaledes ud i hinanden, at ingen kan opstille en stringent Sondring mellem dem. Jeg skal ogsaa her erindre om, at i Søloven og i Skibsregistreringsloven bruges slet ikke Udtrykket „Fartøj“, der holder man sig alene til „Skibe“ og mener altsaa, at denne Benævnelse er tilstrækkelig. Imidlertid ere de to Udtryk nu en Gang optagne i Forslaget, ligesom de findes i den for Tiden gældende Lov om Tilsyn med Dampfartøjer; i den nugældende Lov er Udtrykkene „Skibe“ og „Fartøjer“ i øvrigt paa den haabløseste Maade blandede sammen, saaledes at man i den samme Paragraf kan se Benævnelsen Passagerdampskib og et Par Linier længere nede Passagerdampfartøj. — Dernæst er der fra Udvalget gjort en Henstilling til mig angaaende Mandskabets Opholdsrum i Skibene. Som jeg omtalte ved 1ste Behandling, er dette en Sag, som hører under Søloven, og som for Tiden er bestemt ved Reglement af 19/12 1892, som er udstedt i Tilknytning til Sølovens § 45. Dette Reglement bestemmer, at Mandskabets Opholdsrum skal have et Kubikindhold af mindst 66 Kubikfod til hver Mand, og et Fladeindhold af mindst 11³/₁₀ □-Fod for hver Mand. Dernæst bestemmes, at Opholdsrummet skal holdes rent og tørt, vel kalfatret og saa